

पर्याप्तं परितः परितः पाण्डवसैन्यं हि सप्ताक्षौ हिणी मितत्वादल्पं बडुनैकादशाक्षौ हिणी मितेनास्मत्सैन्येन वेष्टयितुं शक्यं न तु दीयेनास्मदीयमित्यर्थः ॥ १० ॥ अय-
नेषु व्यूहरचनया स्थिते सैन्ये प्रवेशमार्गेषु स्वे स्वे स्थाने स्थिता यूयं मध्यस्थं भीष्ममेवाभिरक्षन्तु अस्य सेनापते श्वांचल्ये सर्वापि सेना आकुली भवेत् तत्स्थैर्ये स्थिराच भवेदतः स एव रक्ष्य इत्यर्थः ॥ ११ ॥ तस्य एवं वद-
तो दुर्योधनस्य संजयवाक्यमिदं सिंहनादमिति णमुलं तं तेन विनयेत्यस्यानुप्रयोगः कषादित्वात् समूलकापं कषति स्म दैत्या नित्यादिवत् कुरुद्वो भीष्मः प्राग्विराटनगरादौ दृष्टप्रभावान् पाण्डवान् दृष्ट्वा राज्ञो भयं
माभूदिति शंखं दध्मौ हर्षयुद्धोत्साहं जनयन् हेत्वर्थे शतृप्रत्ययः हर्षजननार्थमित्यर्थः ॥ १२ ॥ अभ्यहन्यंत अभिहताः कर्मकर्त्तरि प्रयोगः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ व्यव-

अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितं ॥ पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभिरक्षितं ॥ १० ॥ अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः ॥ भीष्ममेवाभिरक्षन्तु भवंतः
सर्व एव हि ॥ ११ ॥ तस्य संजनयन् हर्षं कुरुद्वः पितामहः ॥ सिंहनादं विनयोच्चैः शंखं दध्मौ प्रतापवान् ॥ १२ ॥ ततः शंखाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ॥ सहसैवा-
भ्यहन्यंत सशब्दस्तुमुलो भवत् ॥ १३ ॥ ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महतिस्यंदने स्थितौ ॥ माधवः पाण्डवश्चैव दिव्यौ शंखौ प्रदध्मतुः ॥ १४ ॥ पांचजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनं
जयः ॥ पौंड्रं दध्मौ महाशंखं भीमकर्मा वृकोदरः ॥ १५ ॥ अनंतविजयं राजा कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ ॥ १६ ॥ काश्यश्च परमेष्वासः
शिखंडी च महारथः ॥ धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥ १७ ॥ द्रुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते ॥ सौभद्रश्च महाबाहुः शंखान् दध्मुः पृथक् पृथक् ॥
॥ १८ ॥ सघोषो धार्तराष्ट्राणां तृदयानि व्यदारयत् ॥ नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयन् ॥ १९ ॥ अथ व्यवस्थितान् दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रान् कपिध्वजः ॥ प्रवृत्ते
शस्त्रसंपाते धनुरुद्यम्य पाण्डवः ॥ २० ॥ तृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महीपते ॥ अर्जुन उवाच सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेच्युत ॥ २१ ॥ यावदेतान्नि-
रीक्षेहं योद्धुकामानवस्थितान् ॥ कैर्मया सह योद्धव्यमस्मि नृणामुद्यमे ॥ २२ ॥ योत्स्यमानानवेक्षेऽहं य एते त्रसमागताः ॥ धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धे र्युद्धे प्रियचिकीर्ष-
वः ॥ २३ ॥ संजय उवाच एवमुक्तो तृषीकेशो गुडाकेशेन भारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमं ॥ २४ ॥

स्थितान् भयोद्विग्नतया वैषम्येणावस्थितान् कपिध्वजपाण्डवपदाभ्यां भीषणध्वजत्वं शौर्यं च प्रदृश्यते ॥ २० ॥ तृषीकेशं सर्वेषां मिद्रियाणां प्रवर्त्तकत्वेन परचित्ताभिज्ञं वाक्यमेवाहनतु कंचिदर्थमिति द्योतनार्थं
वाक्यपदं वाक्यमेवाह सेनयोरिति ॥ २१ ॥ रथस्थापनप्रयोजनमाह यावदिति कैः सह मया योद्धव्यं मया सह वा कैर्योद्धव्यमित्युभयत्र सहशब्दसंबंधः केवामां जेतुं यतं ते मया वा केजेतव्या इत्यालोचनार्थमित्य-
र्थः ॥ २२ ॥ योत्स्यमानान् ननु शांतिकामान् यतो दुर्बुद्धेः प्रियं चिकीर्षं तितेन तेषामपि तुल्यत्वं सूचितं ॥ २३ ॥ रथोत्तमं स्थापयित्वा उवाचेति द्वयोः संबंधः ॥ २४ ॥